

ילדי הצדיק

כמה שיתר שירים

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

מסיבת תנוכה ילדי הצדיק

רוזאים ניסים

יש לי שטח באחד הערים במרכז הארץ. ביום בהיר נכנס פולש לתוך שטחי וקבע שם את מושבו.

כאן התחיל מסע מתיש ומייגע ללא תוצאות, ניסיתי להסביר לו, לדבר איתו בדרכי נועם, אך הפולש היה חסר לב ואטום, שום דיבורים לא עזרו, הבנתי שהאדם בא בכוונה גמורה לגנוב שטח שאינו שלו.

המשך בעמוד 5

אדם נמצא במדמה, בכלל לא שומע מה שמדברים, בכלל לא אכפת לו מה שמדברים. אכפת לו שיהיה לו כוס מיץ, עוגה, פל זה נקרא מדמה. בחנכה יוצאים מהמדמה, וכשיוצאים מהמדמה זוכים ל-10 דרגות נבואה (ליקו"מ תורה מ"ד) "בנד בביאים אדמה" שזוכים על ידי שמנגנים.

על ידי השירים יוצאים מהמדמה, אדם שר הוא לא צריך לשותות, לא צריך לאכל, כי הוא יוצא מהמדמה. הוא גמר לשיר, הוא כבר רוצה לאכל ולשותות. הנביאים על ידי ששירים ומנגנים בנד, הם יוצאים מהמדמה.

חנכה זה שירים ונגונים, להודות ולהלל, חנכה זה רק 8 ימים של להודות

ולהלל, ואחרי זה יוצאים מהמדמה! כמה שיותר שרים ומנגנים כך יותר יוצאים מהמדמה, שאדם הוא לא צריך שום דבר בגשמיות הוא לא צריך לאכל, הוא לא צריך שום דבר.

בשעה שמרגיש תאנות אכילה הוא נמצא בשקר, תאנות אכילה ידע שהוא רחוק מאמת, (ליקו"מ תורה מ"ו) הוא רק רוצה אכל, הוא מרגיש רצון לאכל, הוא יכול להרגיש חלשה, אבל לא רצון לאכל, רצון לאכל זה מראה שהוא בדינים.

מבאר בספרים שאור נרות המנורה הטהורה, העקר הוא לכון שאנחנו מדליקים את המנורה של בית המקדש. ר' נתן אומר שאנחנו היום עוד מדליקים את המנורה של הבית המקדש, עוד נמשך האור של המנורה של הבית המקדש.

דבר המשגיה

ילדים צדיקים וחביבים שלום וברכה
חנכה, חג מיוחד. כמה מרגש לראות את הנרות הקדושים דולקים ומאירים את החשכה. מורנו הרב שליט"א פותב בתפלה לעני שכאשר מסתכלים על הנרות זוכים לשמוע מהם את הקולות של מתן תורה.

"אנא, זכנו עתה בימי חנכה הקדושים האלו לשמוע את הקולות וברקים (של קבלת התורה), הבוקעים מנרות החנכה, בבחינת לשמוע את הנראה, כי אין לנו רשות להשתמש בהם, אלא לראותם בלבד."

ובספר שפתי צדיק כותב שעל ידי שרואים את הנרות של חנכה, זוכים שענינו ינצלו מלראות דבר רע, ואפילו אם חס ושלום יראה בטעות, בזכות ראית הנר חנכה, ינצל מאותם ראיות האסורות. "שעל ידי ראית נר חנכה יכול לדבק תשוקתו להמצוה, לזכר אור עיניו שיחדלו מהביט בדבר רע, ואם יראה, יציל הלב שלא יחמד למה שראה העין."

לכן בזמן הדלקת נרות חנכה הקדושים, תופסים מקום קרוב לנרות, ומנצלים כל שניה לזכות להסתכל ולהמשיך עלינו את האור הקדוש של נרות החנכה.

א גויט'ן שבת וחנכה שמח המשגיח נפתלי ביק

תקציר: מסע הצלב הרביעי החלו את דרכם לארץ ישראל.

לאחר שהגיעו אל הארמון בהרי הלבנון, התקין סעיד למשפחתו חיים נוחים. לעבד העברי נמסר הטיפול בגן הפרחים.

הקיסר הגרמני, הגיבור הזקן, פרידריך ברברוסה, כנס את כל הגרמנים שהתנדבו למסע הצלב לעיר רגנסבורג, אשר נועדה לשמו תחנה ראשונה למסע הגדול בתולדות האנושות. שבעה עשר נסיכים, גרפים, דוכסים ואבירים עד אין ספור. ביניהם בנו היחיד של הקיסר, הדוכס פרידריך משובון, הצטרפו אל המסע.

עשרות רבבות לוחמים אבירים העמידו פנים כאלו קנאת הדת יוקדת בהם וכל שאיפתם לכבוש את הארץ הקדושה או לזכות בכתר הקדושים המוסרים נפשם בקרב בגד הכופרים. אולם למרות פקודתו של הקיסר שבאה להבטיח את המשמעת וסדר, מלאה הארץ חמס וגזל.

הקיסר הביזנטי יצחק והסולטן מאיקוניוס, שלחו שליחים לרגנסבורג והציעו לצבא הגרמני מעבר חפשי בארצותיהם. על ההסכמים חתמו באופן חגיגי וגם נשבעו לקיימם. אולם משנכנסו נוסעי הצלב לתחומי ביזנציוס מיד שלחו ידם בגזל ובשוד;

היונים לא טמנו ידם בצלחתם ומדדו להם כמדתם: הקיסר הביזנטי ראה את עצמו נקי משבועתו. סופרי הימים ההם האשימו את הקיסר הביזנטי בבגידה, הפרת ברית ומעילה באמון, אולם כל הסוקר בעין חי משוחזת את המסיבות, יודה, כי כל מה שבא על נוסעי הצלב עוללו הם לעצמם.

צבא נוסעי הצלב סבל נוראות בביזנציוס ובאיקוניוס. בהיותם כבר קרובים למחוז חפצם טבע הקיסר במימי הנהר קליקדנוס. רבים מהמתנדבים חזרו למולדתם מאוכזבים ומדוכאים. הנותרים התלקטו תחת הנהגתו של הדוכס פרידריך משובון, עלו עמו לאנטיוכיה מקום שם הובל הקיסר לקברות, כאן החליטו לצפות לבואם של מלכי צרפת ואנגליה על צבאותיהם.

השור היהודי

סיפור בהמשכים | פרק כ"ג

לאחר שהמלך הינריך מאנגליה מת מרוב צער עקב תבוסתו במלחמה והשלום המביש שנאלץ לכרות עם צרפת, עלה בנו ריכרד, המכונה לב אריה, על כסא מלכותו.

עוד בימי אביו התנדב ריכרד למסע הצלב. נוסעי הצלב שהתלהבו, כביכול, למלחמה במוסלמים, רדפו לאמתו של דבר אחר השוד, הרצח והגזל. ראשית מעשיהם היתה להשמיד את יהודי אנגליה השלויים והשקטים, שרובם התפרנסו מאומנויות ומלאכה.

ביום הכתרת המלך הצעיר, משחזר ריכרד אחר הכתרתו מהכנסייה לארמונו, יצאה לקראתו משלחת היהודים ובידיה תשורות. לפי הוראת בלדוינס הארכיבישוף מקנטבורי, גורשה המשלחת היהודית וגם נעלבה קשה על ידי עבדי המלך.

ההמון ראה בזה סימן מובהק לרצונו של המלך, כי ישלחו יד בנפשם ובממונם של היהודים. מעשי רצה ושוד איומים פשטו ברחובות היהודים, בתיהם נשרפו באש, אנשים נשים וטף נהרגו ונשרפו. רבנו יעקב מאורליאנס, תלמידו של רבנו תם וחברו של רבי שמשון מקוצי, בחר למסור את חייו על קדושת ה' יתברך וסרב להמיר דתו.

לשוא נסה המלך הצעיר להפסיק את הטבח האיום: רק למחרת עלה הדבר בידו. הרוצחים והשודדים באו על ענשם. כל אלה שנתפסו הוצאו להורג. המלך חקק חוקים חמורים לבל ישונו המאורעות האכזריים.

משיצא המלך לצרפת. למען המשיך משם את מסע הצלב, התנפלו נוסעי הצלב על היהודים וכך נמחקו קהילות לין, נורביטש וסטפורד, באופן איום ומחריד, מעל פני האדמה. מזעזע במיוחד היה גורלה של קהלת יורק. בעיר זו התגוררה קהלה שקטה, עשירה ומאושרת.

משנודע ליהודים כי נוסעי הצלב מתכוננים לפרוע בהם פרעות, נמלטו אל מבצר המלך ובמשך ששה ימים עמדו בגבורה לעומת שונאיהם והתגוננו בכח רב. לבסוף אזל מלאי המזונות והאומללים ראו כי יאלצו להתמסר בידי הצרים אותם. מיד החליטו לשלוח יד בנפשם ולא ליפול בשבי לפני צורריהם. זה היה בשנת ד' אלפים תתק"ן בליל שבת הגדול. חמש מאות קדושים וטהורים מתו אז מות גבורה על קדוש השם.

משנודע למלך ריכרד מה שעוללו חייליו, בערה בו חמתו מאד והוא ענש קשות את הרוצחים שלא הספיקו להמלט מזרועו הנוקמת.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

פנינים לחנוכה

בחנוכה מתגלה האור הגנוז

הרגישו שעל ידי ראית נר חנכה יכול לדבק תשוקתו להמצאה לזכר אור עיניו שיחדלו מהביט בדבר רע, ואם יראה יציל הלב שלא יחמד למה שראה העין, ואולי על ענין זה מרמז ג' עבודות בנר חנכה נר איש וביתו - מציל העין שלא יביט דבר רע, מהדרין - אף אם חס ושלום נכשל בראיה יציל הלב שלא יחמד, מהדרין מן המהדרין - יציל כלי מעשה שלא יגמרו העין אף שחמד הלב.

(שפתי צדיק - חנוכה)

דרבנו היה להיות אצלו על ראש השנה ועל שבת חנכה ועל חג השבועות ובאלו השלשה זמנים היינו אצלו תמיד מיום שקבע דירתו פה ברסלב. והיה מצוה ומזהיר להיות אצלו בשלשה זמנים והיה תמיד אומר תורה נפלאה באריכות גדולה באלו הזמנים.

(חיי מוהר"ן - קכ"ד)

פעם אחת שמעתי ממנו שבכל חנכה בשעת הדלקת נרות נתגלה האור הגנוז והוא אור של משיח.

(ספר חכם הרוזים - ר' פנחס מקוריץ)

"חזק ואמץ בני חביבי ושמח נפשך תמיד בפרט בימי חנכה הקדושים הבאים עלינו לטובה יהיה אידך שיהיה. וה' הטוב ריק עליך ועלינו שמן הטוב להשפיע כל טוב בגשמייות ורוחניות, ויקים: "כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר וכו'", בכח הצדיקים אמתיים הממשיכים בכל עת שמן משחת קדש בחינת: לאמשכא משח רבות קדשא ולאדלקא בוצינא, ועלינו לתלות עינינו למרום ולחלות פניו בכל עת,

רחם רחם בעל הרחמים בכללות ישראל ובפרטיות על כל אחד ואחד עדי נזכה לפעל בקשתנו וצמיחת קרן לךוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך כי בשם קדשך נשבעת לו שלא תכבה נרו לעולם ועד."

(עלים לתרופה - מכתב שמו"ן)

"וזה בחינת תקף הנס של חנכה שנעשה בכל שנה ושנה בכל דור ודור. שהוא להכניע מלכות יון הרשעה שמתגברת בכל פעם, כי מלכות יון הרשעה זה בחינת יון מצולה ואין מעמד, בחינת טיט הגון. שהם קלל כל המניעות והעכובים הנמשכין מבחינת הבגדים הצואים פניו.

ולגדל התגברותם כמעט אפס תקוה חס ושלום, כי הם אומרים, כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל, כי רוצים לרחק את כל אחד לגמרי חס ושלום, לגדל עצם השתטחותם לפניו במניעות ועכובים ומחשבות ורעיונים רעים וזרים ומטנפים מאד שכמעט אין תקוה לצאת מהם חס ושלום,

ועקר הנס והישועה להנצל מהם נעשה על ידי הכהנים שהם בחינת הצדיקי אמת... שעל ידי זה מתגברין בכל פעם לשבר המניעות הבאים מהבגדים הצואים."

(ליקוטי הלכות או"ח - סעודה ה-ג)

בחנכה אפשר להחזיר את כל העולם בתשובה, בנר חנכה אחד שמדליקים בכננה, בדחילו ורחימו מחזירים את כל העולם בתשובה. חסיד ברסלב אחד שמדליק את הנר בכונה. עם שירים ונגונים בדבקות הוא יכול להחזיר את כל העולם בתשובה. הוא יכול להמשיך כזה אור לעולם, שהרשעים יראו את האור, ירוצו אחרי האור.

(מורנו הרב שליט"א)

שואלים מה הגדלה בנס חנכה אצל ר' חנינא בן דוסא הנר לא כבה (תענית כה, ע"א) כמו שאמר לבת שלו מי שאמר לשמן וידלק יאמר לחמץ וידלק, רק תרקדי רק תשמחי בזכות הרקודים תראי שהחמץ ידלק. ולאין סוף צדיקים הנר לא כבה, ואצל הבעל שם טוב הנר כבה אז הוא אמר לתלמיד שלו קח גליד קרח ותדליק גפרור ומי שאמר לשמן שידלק יאמר לקרח שידלק, וזה בער. אז מה הגדלה בנס חנוכה?

אלא בחנכה זה בער לכל עם ישראל זה הנס שה' זכה את כל עם ישראל, אפילו שהיו הרבה מתנינים, והצדיקים לפי מדרגתם היו ראויים לנס הזה, ואלו ישראל בימי החשמונאים זכו לנס אף על פי שלא היו ראויים.

(מורנו הרב שליט"א)

בשבת חנכה תקס"ט, שהיה סמוך לביאתו מלמברג, פי בקיץ תקס"ח העבר בא מלמברג לביתו ואז באותו החנכה אמר התורה המתחלת ימי חנכה הם ימי הודאה בלוקיטי תנינא סימן ב'. ואז צוה לזמר על השלחן (תהלים קכ"ד), "שיר המעלות לךוד לולי ה' שהיה לנו". וזמרו לפניו זה המזמור בליל שבת כמה פעמים אין מספר. וגם פעם אחת בהיותו יושב במעדועדיווקע היה מזמר גם כן המזמור לולי ה' כמה פעמים, ואחר כך הפך פניו אל העולם ואמר: עדין אין אתם נחשבים מאנשים שלי כי יהיה עת שכל העולם כלו יעמדו עלי ויחלקו כלם עלי, ואז מי שיתחזק ויהיה נשאר אצלי זה יהיה נחשב מהאנשים שלי באמת. (אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים כי רבים כמו עליו ועלינו ולולי ה' שהיה לנו וכו').

(חיי מוהר"ן - קכ"ד)

"ימי חנכה הם ימי הודאה, כמו שכתוב: 'וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות ולהללו וכו'. וימי הודאה זה בחינת שעשוע עולם הקבא, כי זה עקר שעשוע עולם הקבא להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך ולהפיר אותו יתברך, שעל ידי זה סמוכים וקרובים אליו יתברך, כי כל מה שיודעין ומפירין אותו יתברך ביותר, סמוכים אליו ביותר."

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב - תורה ב-א)

בגמרא הרואה נר חנכה מברך. לא מצאנו עוד ברכה על ראית מצוה... משמע שחז"ל הרגישו שיש טמור וגנוז בנר חנכה קדשה לתקן העינים, דאיתא ברש"י ז"ל ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם כי עינא וליבא תרי סרסוריי דעברה עין רואה ולב חומד וכו',

סיפור לחנוכה

מה אגיד לאבא???

כעבור מספר שנים התחתנתי ונולדו ילדי, אך לא חינכתי אותם בדרך של אבי וסבי בדורות הקודמים, ושמץ מיהדות הם לא ידעו... עד לאותו מקרה...

יום אחד בלכתי ברחוב, ראיתי קבוצה של ילדים יהודים משחקת. הם נראו מאושרים מאוד, כפי שילדים צריכים להראות, אך לפתע שמעתי זעקה נוראה. התקרבותי מיד למקום והבחנתי בילד קטן מוקף בחבריו והוא ממרר בבכי קורע לב. חבריו שעמדו מסביבו ניסו להרגיעו, אך הילד לא נרגע, וכל הזמן הוא חזר על אותן המילים: "מה אני אגיד לאבא?"

נגשתי אל הילד, ושאלתי אותו, מה קורה כאן? הילד היפנה את מבטו אלי. עיניו היו אדומות מבכי, אך כל מה שהצליח לומר היה **"אני בצרה! מה אגיד לאבא?!"**

"מה קרה, אולי אני יכול לעזור לך?," שאלתי.

הילד השתק, וחבריו הסבירו לי במקומו, שהוא בא ממשפחה מאוד עניה. אביו חסך במשך תקופה ממושכת פרוטה לפרוטה עבור בקבוק שמן זית כדי שיוכל להדליק את נרות החנוכה בהידור. והיום אחרי הצהריים הוא שלח את בנו לקנות את השמן, כשהוא דאג להזהירו קודם לכן לבל יתעכב בדרך, ויבוא ישר הביתה, כדי שחס וחלילה לא ישבר הבקבוק. הילד אומנם קנה את הבקבוק, אך את הזהרותיו של אביו שכח, וכשפגש את חבריו המשחקים הצטרף אליהם, והבקבוק נשבר לרסיסים...

הסתכלתי על הילד שעדיין המשיך לבכות וללחוש ללא הפסק בדאגה 'מה אגיד לאבא?', הרגשתי צער ורחמים בליבי על הילד, והבטחתי לו שאעזור לו. בקשתי ממנו להתלוות אלי לחנות, ושם קניתי עבורו בקבוק שמן זית שהיה גדול בהרבה יותר מן הקודם. האושר חזר לעיני הילד, וכל קבוצת הילדים שנכחו שם השתתפו בשמחתו.

בדרכי הביתה באותו ערב, המשיכו המילים להדהד באוזניי כעין מנגינה מהולה בתוגה: **"מה אגיד לאבא?..."**

מה אגיד לאבא?..." ואז... הבזק של הרהור חלף בלבי, חשבתי גם אני לעצמי: **באמת, מה אגיד לאבא... לאבא שבשמים, שהפקיד בידי נשמה יקרה וציווה עלי לשמור עליה... מה אומר לאבא אחרי מותי? הרי הפניתי עורף ליהדות! איזה תרוץ, איזו אמתלה תהיה לי כשאעמוד לפני אבא שבשמים ביום הדין!?**

ואז חזרתי אל המקום בו היו הילדים, ואספתי את שברי הבקבוק מהרחוב, ונטלתי אותם לביתי. ובאותו לילה, לתדהמתם של אשתי וילדי, הדלקתי את נר החנוכה, מה שלא עשיתי כבר הרבה שנים...

ביום למחרת הדלקתי שני נרות, ועם כל לילה שעבר, הוספתי עוד נר בחנוכה, ועוד מקור אור לנשמתי. התבוננתי בנרות המרצדים, ובליבי הבהבה התקווה. נזכרתי בהורי, בביתי בילדותי. הלכתי רחוק – רחוק... ובחנוכה התחילה דרך החזרה שלי ליהדות ולקיום המצוות...

התבין מעתה מדוע כה יקרים בעיני שברי זכוכית אלו?!" סיים מר הילקוט את סיפורו, וניכר היה בו שהוא מתרגש מאוד.

רבי ליפא חייד, פניו היו משולהבות, מבלי משים ניגש יחד עם מר הילקוט לעבר המזנון, והם ליטפו בעיניהם את שברי הזכוכית היקרים, אשר החזירו בן יהודי אל אבא שבשמים... ■

"מעולם לא ראיתי כל כך הרבה כסף בבית אחד", הרהר רבי ליפא בליבו בעת שהותו בביתו של הגביר מר הילקוט, במילנו שבאיטליה. רבי ליפא, גבאי צדקה מירושלים, אשר הגיע לאיטליה כדי לאסוף כסף לטובת מוסדות התורה בירושלים, התארח בביתו של הגביר היהודי מר הילקוט.

רבי ליפא היה מופתע מהעושר הרב שניבט מכל פינה בארמונו של הגביר. מהתקרה השתלשלו מנורות קריסטל נוצצות, ועל רצפת השיש פרושים היו מרבדים מעשי אומנות. גם השולחן היה ערוך בכלים מפוארים ביותר, כלי בדולח מבהיקים וכפות ומזלגות מזהב לצד צלחות פורצלן עדינות.

הוא המשיך לסקור את שכיות החמדה, אך לפתע נתקלו עיניו במשהו מוזר... חנוכיית זהב ענקית ניצבה על אחד ממדפי המזנון, וסמוך לה היו מונחים שברים של בקבוק. המראה היה משונה עד כדי גיחוך: שברי זכוכית בארמון שכזה... הרי הם לא הולמים את המקום!

הגביר, שהבחין במבטי התמיהה שנסקפו מעיניו של רבי ליפא, פנה אליו ושאלו: **"רבי, אתה כנראה מתפלל מה עושות כאן הזכוכיות הישנות?"**

"נכון מאוד, הן כל כך לא משתלבות בין המוצגים יקרי הערך בביתך", הגיב רבי ליפא בפסקנות.

"אוי לא, רבי, הם מאוד יקרי ערך עבורי! עוד יותר מכל הזהב, הכסף והקריסטל, אני חייב לשברים אלה את עולמי..."

"עד כדי כך?" שאל רבי ליפא בתמיהה. **"כן. ויש סיבה מדוע הם מונחים כאן"**, קבע מר הילקוט.

"האם אני יכול לשמוע מהי הסיבה?" שאל האורח בסקרנות.

"בודאי", השיב בעל הבית, וכך החל לספר את סיפורו: **"נולדתי בהולנד, שם למדתי בישיבה, וחשבתי שאשאר שם כל ימי חיי, אך כשהגעתי לגיל שמונה עשרה, הגיע מכתב מאת סבי, אשר התגורר באיטליה, ובו בקשה, שאני הנכד הבכור אבוא לעזור לו בחנותו תקופה קצרה, מאחר והוא אינו חש בטוב. הורי הסכימו, ואפילו עודדו אותי לנסוע, וכך מצאתי את עצמי בגיל צעיר עוזב את עולם לימוד התורה ועובר לחיי מסחר.**

עזרתי לסבא בחנות מבוקר עד ערב, אבל לצערי מצבו של סבא החמיר, ולאחר זמן מה הוא נפטר... הורי דרשו שאחזור הביתה, אך אני כבר הייתי שקוע בעולם המסחר. ההצלחה האירה לי פנים ועשיתי חיל בעסקי. מכרתי סחורה בכמויות אפילו יותר מסבא בימיו הטובים... נהייתי מכל אגורה שהרווחתי במו ידי, וכתבתי להורי שאני נשאר באיטליה.

כך גדלו העסקים מיום ליום. פתחתי סניפים רבים, והייתי עסוק בעבודתי מיום עד לילה. ערב אחד הייתי טרוד ביותר בעבודתי, ויתרתי על תפילת מעריב... וזה היה הצעד הראשון שלי בהחלקה במדרון התלול של ההתרחקות מהיהדות... במשך הזמן דילגתי גם על שחרית בתירוץ שזה רק היום, אבל מחר אני ודאי אתפלל, אך המחר הזה לא הגיע...

רזאים ניסים

המשך מעמוד 1

כאשר ראיתי שלא עוזר כלום עברתי לבית משפט, זה היה הרבה יותר קשה והרבה יותר לאט ממה שזה היה נראה לי, כאשר כל זה כרוך בכספים רבים ובהוצאות משפטיות גדולות.

אי אפשר לתאר בשום אופן במילים את הצער והעגמת נפש, כאשר לפי השתלשלות העניינים היה נראה שזה יקח שנים לראות את הפולש מוצא משטחי.

יצא לי לקרוא ולשמוע על ניסים שאנשים ראו בזכות התרומה לילדי הצדיק והחלטתי לנסות; הבטחתי 150 ₪ לחברת ילדי הצדיק. הפרשתי את הסכום, והתפללתי לה' ואמרתי: **'אני נותן צדקה שהפולש יעזוב את השטח שלי מעצמו...'**

יום לאחר התרומה הפולש מגיע אלי ומודיע לי: **"סלח לי, אני מתחרט, החלטתי לעזוב את השטח"**.

אמר ועשה ונעלם כלעומת שבא!!! זה לא נתפס בשום שכל, זה נס למעלה מכל הגיוון.

ערב ראש השנה. בתוך הביטולים הרבים של כרטיסים לאומן, הכרטיסים שלי שהיו יום לפני זכור ברית לא התבטלו, עמדתי בציפייה מתוחה, אולם לצערי כאשר הגיע היום של הטיסה, ברגע האחרון קבלתי את הטלפון המצער שהכרטיסים שלי התבטלו.

אני עם 9 ילדים ומדובר כאן ב10 כרטיסים. חברים אמרו לי, אין לך מה לעשות, אין לך סיכוי, שדה התעופה מלא בכאלו המחפשים כרטיסים, ואפילו כרטיס אחד נקנה במחיר מופקע.

אכן לא היה עלי כסף רב, אבל לא רציתי לוותר בשום אופן, **הבטחתי 100 ₪ לילדי הצדיק על כל נפש ס"ה 1000 ₪ וירדתי לשדה התעופה.**

אני נכנס לשדה רואה את ההמולה ומבין שאין לי מה לגשת לתורות האינסופיים של אנשים. נעמדתי במקומי, עוברים כמה דקות, ניגש אלי אדם ואומר לי אתה מחפש כרטיסים לאומן?

אמרתי לו כן, אבל מדובר ב10 כרטיסים, האדם אומר לי כן, יש לי 10 כרטיסים דרך מדינה שלישית, טיסות שיוצאים מדיוק בזמן ובע"ה תספיק להגיע לאומן עוד לפני זכור ברית במחיר 180 דולר לכרטיס, כמובן שלא התמהמהתי וסגרתי עסקה. **תוך שעה כבר זכינו להיות בהמראה בדרך לרבינו הקדוש.**

בחזור מאומן, הלכו לסוכן שמכרו לנו את הכרטיסים. הם אמרו לנו תרדו לשדה התעופה בבקאו, שם ישבצו אתכם באחת הטיסות.

בגלל שמדובר ב10 כרטיסים היינו בלחץ שהכל ילך בקלות ובמהירות. עוד לא ידענו מכל הבלגן והעיכובים שקרו שם אחר כך, **הבטחנו שוב תרומה של 100 ₪ לילדי הצדיק, צדקה 100 ₪ לכל נפש ס"ה 1000 ₪.**

עלינו על האוטובוס בדרך לבאקו, כעבור כמה שעות כשנכנסנו לרומניה, סוכן של החברה שמכרו לנו את הכרטיסים עצר את האוטובוס ואמר שיש שדה קרוב לגבול שיש שם מקומות ריקים במטוס ולכן הוא שלח את כל האוטובוס לשדה התעופה האחר.

בזמן קצר הגענו לשדה וסדרנו לנו מקומות. תוך זמן קצר כבר היינו על הטיסה בדרך לארץ. **רק כאשר הגעתי לארץ הבנתי את גודל הנס הכפול והמכופל שה' עשה איתי וחסך לי שעות רבות של המתנה ועגמת נפש, אילו הייתי נוסע לשדה התעופה בבקאו.**

בהקפות שניות נאבד לי בין אלפי רוקדים לכבוד התורה צרור שהיה בו מפתח של רכב ושל בית. כששמתי לב שנפלו לי המפתחות, הסתובבתי וחיפשתי בכל כוחי, אך הכל היה לשווא, המפתחות נאבדו.

הגרוע מכל, היה זה שאין לי מפתח נוסף לא של הרכב ולא של הבית. זה קרה בדיוק לאחר שהגדלתי את ההוראת קבע שיש לי לחברה וזה כאב לי מאוד.

חבר אמר לי; שמע, תגדיל בעוד קצת את ההו"ק שיש לך לחברה ובטח יהיה לך נס.

הקפות שניות היה בליל שישי, ביום שישי ישבתי עם עצמי ואמרתי; **טוב אני מקבל את עצת החבר ואגדיל עוד את ההו"ק לילדי הצדיק.**

עברו כמה דקות ואני מקבל טלפון מאדם שאני לא מכיר אותו כלל ואין לי גם מושג איך יש לו בכלל את המספר שלי והוא אומר לי: **מצאתי את המפתחות שלך!**

בעין העדשה

החברה באומן

בעין העדשה

טיול מס' 20

ספר רבי לוי יצחק בנדר ז"ל שקבואו לראשונה לאומאן (בחדש אלול תרע"ד) השתומם ממתנה הנורא שראה איך שפקלויז צועקים ושואגים אנשי שלומנו בתפלתם, בפרט רבי געציל וחבורת העוקרים, ושמע שם את הצעקות והשאגות מהמשתתפים על ציון רבנו הקדוש, ובשעה על הציון שמע הצעקות מהקלויז עד שכל המקום שמשכיב רעיש ונעיש מקולות תפלות אנשי שלומנו, וכל זה היה נדמה במקרה לזה ששאי אפשר לספרו ואי אפשר לשכחו כלל וכלל.

התבוננות הישירים על היקף הדין והצדקה לפני כ"ט אלול

שיר ערבה

שיר ערבה

על הקלויז הקדוש באומן

שנכתב על ידי מורנו הרב שלישי"א לפני שנים רבות

אליך הקלויז נפשי לך ערבה,
 לראות בחדושך יפעת תפארתך,
 לראות בחדוש כל העבודות,
 של צדיקים נוראים שצעקו ימים ולילות.

פזמון: אליך הקלויז נפשי לך ערבה,
 לראות בחדושך יפעת תפארתך,

לא ביום ולא בליל קולך לא נדם,
 מיום הבנותך קול תורה כך לא פסק,
 עד שבאו פריצים הרגו כך את כל הצדיקים
כבימי החשמונאים אנו מצפים לחדוש הנסים.

פזמון: אליך הקלויז נפשי לך ערבה,
 לראות בחדושך יפעת תפארתך,

אליך הקלויז הקדוש אנו מצפים,
 עורנים ובוכים לילות וימים,
 לראות בחדושם של צדיקים ועבודות,
 לראות בחדושם של כל המאורות.

פזמון: אליך הקלויז נפשי לך ערבה,
 לראות בחדושך יפעת תפארתך,

...רבי איזר' אידןש"ו שבר בשלמנים האנים
 ובז"ש רב בעל צגלה מיד ש"ימחו מהעיר
 אמו להקלויז, וקשהפצרו בא ואמרו לו הרי
 הרצחים מסתגבים ברחוב.

**ענה להם: אף אם אמית לא אומר לבל'
 לפשות עם אנשי שלומנו שנקלויז,
 ונסע, ובנס לא קרה לו שום דבר.**

ואז המל רבי לוי יצחק ז"ל להתפלל לפני
 העמוד והתפלל מנחה וערבית של ליל אי
 ותפלת המוספין של שני הימים.
 שישיק ה' י"א

בימים שלפני ראש השנה תר"פ היו
 הבולשביקים רוצחים כל יהודי שפגשו
 בדרךם. ורבי לוי יצחק ז"ל ועוד כמה
 מאנשי שלומנו שמשעפליק ביניהם גם
 רבי יצחק מנדל רוזנברג ז"ל ימד שבעה
 אנשים נסעו במסירות נפש ממש
 והגליתו לבא לאומן בערב ראש השנה.

וספר רבי לוי יצחק: בבואי פגשתי את
 כל אנשי שלומנו שוכבים בבית
 המדרש-בהקלויז חולים בטיפוס
 בתמנא לצלו, ולא ידע אן יעברו את
 הראש השנה...

**והנה בבווא לומר את הסליתות
 ראה אין שכלם בריאים מאד
 ללא שום חלי ומכאוב, והיה זאת
 לנס מפרסם.**

רבי דוד ה"סינער ז"ל היה מספק מאפים
 ובגדו חרף לאנשי שלומנו היוצאים לשדה.
 הוא הגיע לאומן מממת ענתפס בעירו
 מתעסק גדולארים בשוק השחור, ונענש
 בהגלה למען כמה שנים,
 ובמר לו לגלות את עיר אמו, הוא היה
 אז תלונן, וכשבא לאומאן בא לבדוק
 בנחוק את "התאטרון של הברכסלבים",
**ותכף כשנכנס להקלויז נתעורר
 לתשובה, ומזר ובא ונכנס עד שנהפך
 לבצל תשובה גמור.**
 שישיק ו' ק"ו

לסיים קטעי הסיפורים על גנת הקלויז נספר שוב על מוהרנ"ת.

תם ולא נשלם

עיר המסוים בזמן חמץ

כשמאות ילדי הצדיק בוקעים עבורך שערי שמים, הישועה שלך מובטחת!

בשורתכות של

318

לחודש

תזכו ל'פרנס השבת', בו התפילות יוקדשו עבורכם ועבור יקיריכם

בשורתכות שול

148

לחודש

תזכו ל'פרנס יום', בו התפילות יוקדשו עבורכם ועבור יקיריכם

חמש אפשרויות לתרום ל'ילדי הצדיק'

אשראי טלפוני ומענה אנושי

חייגו עכשיו: 02.532.532.4

לידי המשגיח

הרב נפתלי ביק הי"ו
052.715.6621

בנדירים פלוס

כתבו בחיפוש:
ילדי הצדיק

בהוראת קבע

קוד מוסד
27397
על שם
"ילדי הצדיק"

בהעברה בנקאית

בנק מרכנתיל 17
סניף 621
חשבון 099930
על שם "ילדי הצדיק"